

Гл. 15. ПЪРВО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

свидѣтелствувахъ за Бога, че е въскръсилъ Христа; когото не е въскръсилъ, ако е тѣй че мъртви-тѣ не въскръснуватъ;

16. Защото ако мъртви-тѣ не въскръснуватъ, не е нито Христосъ въскръсналъ;

17. Ако ли Христосъ не е въскръсналъ, суетна е вѣра-та ви; още сте въ грѣхове-тѣ си.

18. То и тѣзи които сѫ починжли въ Христа погинжли сѫ.

19. Ако само въ тойзи животъ ся надѣемъ на Христа, то смы най окаянни отъ всички-тѣ человѣци.

20. А нынѣ Христосъ въскръснал отъ мъртви-тѣ, и станж начатъкъ на починжлы-тѣ.

21. Понеже както чрѣзъ человѣка смърть-та *дойде*, така чрѣзъ человѣка и въскръсеніе-то на мъртви-тѣ.

22. Защото, както чрѣзъ Адама всички умиратъ, така чрѣзъ Христа всички ще оживѣютъ.

23. Но всякой на редъ-тѣ си; Христосъ начатъкъ, послѣ които сѫ Христови въ пришествиѣ-то негово;

24. Напоконъ *ще бѫде* скончаніе-то, когато прѣдаде царство-то Богу и Отцу; когато уничтожи всяко началство и всяка власть и силж;

25. Защото трѣба да царува доклѣ положи всички-тѣ врагове подъ нозѣ-тѣ си.

26. Най послѣдень врагъ *който* ся унищожава е смърть-та.

27. Защото всичко покори подъ нозѣ-тѣ му; а кога каже, че всичко е покорено, явно е че освѣнъ тогози, който е покорилъ нему всичко-то;

28. А когато ся покори нему всичко, тогазъ и самъ си Сынъ-тѣ ще ся покори на тогози който е покорилъ нему всичко-то, за да бѫде Богъ все во все.

29. Понеже какво ще сторятъ тїя които ся кръщаватъ заради мъртви-тѣ, ако никакъ мъртви-тѣ не въскръснуватъ? защо ли ся и кръщаватъ зарадъ мъртви-тѣ?

30. Защо ли и ний всякой часъ бѣдствувамъ?